

Megkezdődtek a moldavai kulturális napok

Vasárnap éjjel K. F. Iljasenko, a Moldvai SZSZK Legfelső tanácsa elnökségének elnöke vezetésével hat tagú baráti küldöttség érkezett Budapestre a hétfőn megkezdődött moldvai kulturális napok alkalmából. A küldöttséggel együtt népes művész-delegáció is érkezett.

A vendégeket a Keleti-pályaudvaron Kisházi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke, Mihályfi Ernő, a Magyar—Szovjet Baráti Társaság elnöke, Katona Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, Darvasi István, a Központi Bizottság osztályvezetőhelyettese, Demeter Sándor, a Kulturális Kapcsolatok Intézetének alelnöke fogadta.

Hétfőn este a Vígyszínházban tartott megnyitó ünnepséggel megkezdődött a moldavai kulturális napok eseménysorozata.

Az ünnepségen megjelent és az elnökségben foglalt helyet Kisházi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke. Ott volt F. J. Tyitov, a Szovjetunió budapesti nagykövete is.

A himnuszok elhangzása után Mihályfi Ernő, az MSZBT elnöke üdvözölte a megjelenteket és megnyitotta a hazánkban első ízben megrendezett moldavai kulturális napokat.

Ezután Katona Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a múlt év őszén Moldavában, a magyar kultúra napjain részt vett küldöttség vezetője mondott ünnepi köszöntőt, majd K. F. Iljasenko, a Moldvai SZSZK Legfelső Tanácsa Elnökségének elnöke tolmácsolta ünnepi beszédében a Moldavai Kommunista Párt Központi Bizottsága, a köztársaság Legfelső Tanácsának Elnöksége és minisztertanácsa üdvözlését.

Az ünnepség után a moldavai művészek adtak magas színvonalú műsort. (MTI)

Ismét áradás a Tiszán

A Felső-Tisza vidékén hullott újabb csapadék összetalálkozott a napsütés hatására a hegyekben megindult hóolvadással. A Tisza vízszintjének újabb emelkedésével most már az idén a negyedik árhullám alakult ki, s Tokajtól Szegedig áradást mértek a vízmércék.

Több mint egy hónapja, hogy rendkívül nagytömegű víz mossa a töltések alját, s

Mennyi lesz a nyereségrészesedés, mennyit terveznek, várnak? — érdeklődik év közben az újságíró az üzemekben és jó érzéssel veszi tudomásul a kedvére való választ: „Tavaly hat napot értünk el, annyit már eddig is megszolgáltunk, most aztán gyűrűzünk, mert szeretnénk ráduplázni a tavalyira.” Különösen jó, ha nemcsak az irodákban adják ilyen pontosan a választ, hanem a munkatermekben is jól tájékozottak a dolgozók az anyagi érdekelttség e legfőbb összetevőjéről. Azért is helyén való ez, mert állandó, mindenre kiterjedő kapcsolatra mutat a vezetés és a végrehajtás vonatkozásában.

Nem elvont fogalom

A nyereség fogalma és ezen keresztül a nyereségrészesedés egyre inkább megszűnik elvont fogalom lenni. A munkások tudják mit akarnak, mennyit szeretnének, s azt is, hogy mit kell ezért tenni. És a cél tudatában rendszerint eredménytelennel meg is teszik. Annál inkább, mert a tizenharmadik hónap egyre jobban számításba jöhet a család „költségvetési naptárában” is. A remélt nyereségrészesedésnek már a „famiális” beruházások közt is megvan a maga helye, adott esetben akár ki is lehet pipálni, erre már megkerestük a fedezetet. De még jó lenne, ha...

Egy szó, mint száz, fontos, de még helyenként nem eléggé megbecsült szerepe van a részesedési téma állandó felszínen tartásának az ösztönzésben. Pedig a „megéri” szó jelentése és jelentősége egyre világosabb; egyre jobban, hatékonyabban alkalmazzák is az anyagi ösztönzést a vállalatok. Erdemes hát hangsúlyo-

sabbá és teljesebbé, sokrétebbé és átgondoltabbá tenni ezt a lendítőerőt is.

130 millióval több

Idén 130 millióval nagyobb összeget fizettek ki hazánkban az 1966-os nyereségrészesedés címén, mint egy évvel ezelőtt, az 1965. évi eredmények fejében. Szegeden is több helyütt szembeszökő a javulás. Számos üzemben fizettek egész hónapot, másutt a korábbi megfelelő szintet sikerült tartani. Az eredmények továbbbiakra köteleznek, s mindenütt ott van mögöttük az az incselkedés is: több is lehetne, meg az a kérdés: hogyan lehetne több?

Erre is, arra is, egészében pedig magára az ösztönzésre kifejező példa a 10-es AKÖV nyereségrészesedésének krónikája. Ez a krónika végül is azért zárulhatott minden korábbinál magasabb nyereségrészesedés kifizetésével, mert állandóan nyitott könyv volt a vállalat valamennyi dolgozója számára. S mert ebben a „könyvben” együtt lapoztak a vezetőikkel a törzsgárdatagok, szocialista brigádfelvezetők, munkások is. Szeptember végén már kilenc napot húzhattak alá a krónika lapjain: ennyit volt az előre tervezett évi nyereségrészesedés. Mindenki egyetértett abban, hogy három nappal megtoldható ez a teljesítmény. A „hogyan” is a közokosság döntötte el. S az akarat megalálta a célhoz vezető utat, módot. Április első napjaiban kététi bért borítékolhattak a múlt évi egyheti helyett. A mindenkori helyzet ismerete, annak tudata, hogy szervezési intézkedésekkel, vállalások révén mennyivel lehetne javítani; kamatozott.

Nem az iroda dolga

Mennyi lesz a nyereségrészesedés — érdeklődik év vége felé az újságíró a különböző vállalatoknál. Sok helyütt magabiztosan válaszolnak, pontos számmal. Másutt óvatossággal becsléseiket mondják el, s némelyik üzemben még esztendő végén is hiánycikk a felelet: még nem tudjuk, erről inkább későbbben nyilatkoznánk.

Akad aztán olyan vállalat is, ahol közölnek ugyan adatot a tizenharmadik havi fizetésről, de sietve hozzátesszik: azt persze még nem aktualizálunk, hiszen a dolgozók akkor pontosan ennyire számíthatnak s mi lesz végül is, ha kevesebbre sikerül az összeg?!

Semmi máson, mint fölös óvatosságon alapulna ez a szemlélet? Nem, van benne egyéb is, ami bántóbb az óvatokodásnál, benne van az a megrikult, de még felkelhető káros beidegzettség, hogy az iroda dolga csak a számolás, a műhelyké a termelés, a kettő közt pedig bizonyos válaszfal szükségeltetik.

Hogy mennyire nem így van, arra már az is példa, amikor egy-egy munkás felszólal a tanácskozáson: — Miért nem irták ki mostanában a napi termelés százalékát, ő azt állandóan tudni szeretné. Pedig ebben csak a napi és egyéni teljesítmény szemmel kísérésének igénye nyilvánul meg. Ezzel együtt, de még inkább kíváncsi ki-ki a gyár „teljesítménylapjára” is. Nemcsak negyedévenként, hanem szinte mindig naprakész állapotban. S nem is nehéz, viszont hálás és hasznos dolog kielégíteni ezt az igényt.

Simai Mihály

Tíz év a nép szolgálatában

A munkásörsg szegedi kiállításának megnyitója

Már a hivatalos megnyitás előtti órákban sok érdeklődő nézte végig vasárnap délelőtti a „Tíz év a nép szolgálatában” című munkásör-kiállítást a szegedi Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai bemutatótermében.

A megnyitón Mákos István, a munkásörsg Csongrád megyei parancsnoka köszöntő szavai után Siklós János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára méltatta a kiállítást. Elmondotta, hogy az 1919-es magyarországi proletárforradalom példája nyomán 1956 végén az ellenforradalmi erők visszaszorítására, megsemmisítésére, majd a nép hatalmának biztosítására hozta létre a párt a munkásörseget. A munkásosztály, a parasztság, az értelmiség legjobbjából, önkéntes alapon szerveződött ez az azóta nagy népszerűséget élvező, jól képzett fegyveres testület. Öszinte, mély kapcsolat és együttműködés alakult ki a munkásörök és a többi fegyveres testület: a rendörsg, a karhatalom, a határörsg és a néphadsereg tagjai között.

— A munkásörsgben a párt és a néphatalom aktivistái működnek — mon-

Kitüntetett szegedi ktsz-ek

Negyven versengő Csongrád megyei ktsz közül három szegedi szervezetet nyerte el a kitüntető címet: Kiváló Kisipari Szövetkezet lett a Szegedi Vas- és Fémipari Ktsz, a Szegedi Szűcsipari Ktsz és a Csongrád megyei Papírfeldolgozó Ktsz — a tavalyi jó munka jutalmaként.

A szervezeteti „élüzemek” között is külön súlya és tekintélye van a Szegedi Vas- és Fémipari Ktsz múlt évi produktumának. Az évről évre lendületesen fejlődő üzem tavaly már közel 48 millió forintos termelési értéket állított elő. Valamikor csak forgókészítéssel, gépjávitással foglalkoztak ezekben a közös műhelyekben, ma már szerszámokat, kisgépeket, laboratóriumi berendezéseket, esztergapadokat egyaránt gyártanak. Idén pedig valóságos gépgyárrá lép elő a ktsz; dolgozói az ország legnagyobb szövetkezeti beruházásaként épülő üzemházat veszik majd birtokukba. Tavaly már készítményeik 60 százalékát ex-

portálták, kiviteli térképükön a Szovjetunió, Csehszlovákia, az NDK, az EAK, Szíria, sőt India felé is mutatnak nyilak. Sikereikben nagy része volt az erőteljes verseny- és szocialistabrigád-mozgalomnak is.

Szegeden és a megyében napjainkban egyre nagyobb az igény a korszerű csomagolóeszközök iránt. Ezt elégit ki termékeivel a Csongrád megyei Papírfeldolgozó Ktsz, kapcsolatai azonban messze túlterjednek a megye határain is. A HUNGA-ROTEX Kúkereskedelmi Vállalaton keresztül mintegy kétféle forint értékű közvetlen exportot bonyolítanak le.

A divattal, a megrendelői igényeivel lépést tartó, jó munka, a javító-szolgáltató tevékenység sikeres ellátása és az exporttúlteljesítés nyerte el jutalmát a Szűcsipari Ktsz mostani kitüntetésével. Termékeiket számos nyugat-európai cég hozza forgalomba, de Kanadában is eljutnak a szegedi mesterkezek szűcsmunkái.

dotta Siklós elvtárs — olyan kommunisták, hazafiak, akik munkájuk mellett, térítés nélkül végzik felelősségteljes, nehéz szolgálatukat. A párt katonái, mint ahogyan a többi fegyvernemben szolgáló munkások, parasztek, értelmiségiek, idősebbek és fiatalok is, akik a párt utasítására a dolgozó nép érdekében cselekszenek.

— A munkásörsg tízéves történetének dokumentumai, képei azt is mutatják, hogy mi e tekintetben is a testvéri népek, nemzetek, a munkás-paraszt hatalmak szövetségéhez tartozunk. A sának körülményeivel: a vérsocialista tábor, a nemzetközi kommunista mozga-

tásnak a magyarországi forradalmi mozgalom mártírjainak és hőseinek — a munkásör-alakulatok névadóinak — fényképeit tartalmazó hatalmas tabló, s a párt Központi Bizottságának, a tízéves jubileumát ünneplő munkásörsg tagjaihoz küldött levele.

A művészi fényképfelvételek az 1919-es proletárhadsereget, a spanyolországi forradalmi harcok magyar egységeit, a testvéri haladó népi milíciákat mutatják be, történeti sorrendben megismertetik a nézőt a munkásörsg megalakulási körülményeivel: a vérsocialista tábor, a nemzetközi kommunista mozga-

lom vörösosztagaival, partizánjaival, alkotó, teremő emberek tíz- és százmillióival együtt képez a mi fegyveres erőnk, a mi munkásörsgünk is nemzetközileg, világviszonylatban legyőzhetetlen erőt.

A megnyitó után Kelemen Sándor, a munkásörsg Szeged városi parancsnoka körülvette a teremben a látogatókat, bemutatta a dokumentumokat és a munkásörsg harci készütségét demonstráló nehéz fegyvereket.

Különös értéke a kiállí-

ség fejlődésével. Látható a szovjet hadsereg és a magyar fegyveres testületek magas színvonalú technikai készütsége, s együttműködésük a munkásörsggel.

A kiállítást már az első napon több százan tekintették meg, közülük nagyon sokan bejegyezték nevüket és elismerő szavakat a vendégkönyvbe. A kiállításon alkalmi postahivatal működik, amely a jubileumi bélyegeket első napi bélyegzővel árusította és nagy forgalmat bonyolított le.

K. J.